

WYBORY WŁADZ UCZELNI na kadencję 2016-2020

**UCHWAŁA Nr XXIII – 31.3/16
Senatu Uniwersytetu
Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie**

z dnia 27 stycznia 2016 r.

**w sprawie wyborów organów jednoosobowych,
przedstawicieli do organów kolegialnych
i kolegium elektorów na kadencję 2016–2020:**

Na podstawie §73 Statutu UMCS z dnia 14 czerwca 2006 r.
Senat Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie postanawia:

§ 1

Ustalić kalendarz wyborów w roku 2016,
stanowiący załącznik nr 1.

§ 2

Ustalić rozdział miejsc elektorских w kolegium elektorów właściwym do wyboru Rektora,
stanowiący załącznik nr 2.

§ 3

Ustalić liczbę przedstawicieli do Senatu reprezentujących
poszczególne grupy, stanowiącą załącznik nr 3.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Skład Uczelnianej Komisji Wyborczej na kadencję w latach 2016–2020:

Przewodniczący

prof. dr hab. Marek Pietraś

Skład Komisji

prof. dr hab. Małgorzata Karwatowska

dr hab. Cezary Domański, prof. nadzw.

dr hab. Wojciech Sokół, prof. nadzw.

dr hab. Jerzy Żuk, prof. nadzw.

dr hab. Marek Kulik

dr hab. Barbara Zdzińska

dr Andrzej Trembaczowski

mgr Antoni Hoffman

mgr Małgorzata Twarowska

Elżbieta Lasoń-Dados

Maciej Szot

**UCHWAŁA Nr 5/2016–2020
Uczelnianej Komisji Wyborczej
Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej**

z dnia 8 kwietnia 2016 r.

**w sprawie przyjęcia zgłoszeń
kandydatów na Rektora UMCS
na kadencję 2016–2020**

§1

1. Uczelniana Komisja Wyborcza w dniu 8 kwietnia 2016 r. przyjęła zgłoszenia następujących kandydatów na Rektora UMCS w kadencji 2016/2020:

prof. dr hab. Ryszard Bera

prof. dr hab. Stanisław Michałowski

2. Kandydaci zostali zgłoszeni zgodnie z wymogami §70 ust. 1 pkt 3 i §78 ust. 2 Statutu UMCS.

§2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Prof. dr hab. Ryszard Bera

Archiwum prywatne

DOBRY GOSPODARZ NA TRUDNE CZASY

SYLWETKA KANDYDATA

Prof. dr hab. Ryszard Bera, ur. 1.05.1957 r., Dziekan Wydziału Pedagogiki i Psychologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Kierownik Zakładu Pedagogiki Pracy i Andragogiki w Instytucie Pedagogiki UMCS. Od blisko 10 lat związany z Uniwersytetem. W ubiegłym roku został wybrany przez polskie środowisko naukowe pedagogów do Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk.

Jego zainteresowania naukowe dotyczą pedagogiki pracy, pedagogiki społecznej, problemów emigracji zarobkowej i funkcjonowania młodych pracowników na europejskim rynku pracy oraz edukacji dla bezpieczeństwa. Ma w swoim dorobku blisko 70 publikacji z tego zakresu. Jest autorem kilku monografii, które stały się podstawą uzyskania tytułu naukowego profesora nauk humanistycznych: *Poczucie odpowiedzialności zawodowej osób migrujących zarobkowo* (2012); *Emigranci polscy w nowym środowisku pracy* (2011); *Aksjologiczny sens pracy a poczucie jakości życia młodych emigrantów polskich* (2008), i współautorem monografii: *Dystans społeczny*

emigrantów polskich wobec Obcych i Innych (2012) oraz *Wyrównywanie szans rozwojowych dzieci i młodzieży zagrożonej wykluczeniem społecznym* (2011). Jest także redaktorem naukowym publikacji *Wielka emigracja zarobkowa. Wyzwania dla edukacji* (2010) i współredaktorem pięciu innych prac zbiorowych. Przed habilitacją opublikował m.in. monografie: *Postawy zawodowe pilotów wojskowych w procesie restrukturyzacji polskich sił powietrznych* (2003) i *Metodyka kształtowania postaw żołnierskich* (1999). Wypromował 13 doktorów i ponad 300 magistrów. Kieruje czterema otwartymi przewodami doktorskimi. Wyróżniony w 2012 r. międzynarodowym certyfikatem „Mistrz pedagogii”. Od 2014 r. jest redaktorem naczelnym „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio J. Paedagogia-Psychologia”.

Prof. Ryszard Bera ukończył Wyższą Oficerską Szkołę Lotniczą w Dęblinie w 1981 r. Magisterium z pedagogiki uzyskał w Wojskowej Akademii Politycznej w 1987 r., a doktorat obronił na Wydziale Humanistycznym Akademii Obrony Narodowej w 1993 r. Stopień doktora habilitowanego w zakresie pedagogiki uzyskał na Uniwersytecie Warszawskim

w 2003 r. Tytuł profesora nauk humanistycznych w 2013 r. nadał mu Prezydent RP.

Ma duże doświadczenie w kierowaniu zespołami ludzkimi, pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji. Przez 25 lat służył w pionie społecznym w Polskich Siłach Powietrznych i przez pięć lat w Ministerstwie Obrony Narodowej, gdzie kierował sekretariatem Wiceministra Obrony Narodowej ds. Społecznych.

Wniósł znaczący wkład w rozwój Wydziału Pedagogiki i Psychologii UMCS, który obecnie wyróżnia się dynamicznym rozwojem naukowym pracowników (w ciągu jego kadencji 31 osób uzyskało stopień doktora habilitowanego), dobrą atmosferą pracy, wynikami finansowymi, racjonalną polityką kadrową. Kierowane przez niego czasopismo „Annales” uzyskało w grudniu 2015 r. 8 pkt. na liście „B” (pismo wcześniej niepunktowane). W czasie jego kadencji dokonana została także istotna modernizacja bazy dydaktycznej, ponadto znacznie poprawiły się warunki pracy nauczycieli akademickich. Jest osobą konkretną w działaniu, sprawiedliwą i uczciwą, wrażliwą na ludzkie sprawy, zawsze gotową nieść pomoc tym wszystkim, którzy jej potrzebują.

PROGRAM WYBORCZY

W sytuacji narastającego deficytu finansów naszego Uniwersytetu, postępującego niżu demograficznego, malejących nakładów na szkolnictwo wyższe potrzebna jest nie „propaganda sukcesu”, lecz jasna wizja rozwoju, pracy organicznej i **dobrego gospodarza na te trudne czasy**.

Pragnę swoje wieloletnie doświadczenie w kierowaniu zespołami ludzkimi, jakie zdobyłem, pełniąc funkcję Dziekana Wydziału Pedagogiki i Psychologii UMCS w latach 2008–2016

Universitas to w moim przekonaniu skarbnica wiedzy, gdzie kształcą się elity społeczeństwa, a nie „fabryka dyplomów”.

Nie wolno zagubić tego odwiecznego przesłania na rzecz doraźnej edukacji dla potrzeb rynku, w sytuacji, gdy jest on niestabilny i nie gwarantuje zatrudnienia młodzieży. Godzić należy zatem edukację ogólną naszych studentów i ich przygotowanie do życia społecznego z kształceniem specjalistycznym, zachowując przy tym rozsądną równowagę. Mimo pojawiających się problemów z naborem na niektóre kierunki studiów, należy utrzymać tzw. „kierunki deficytowe”, aby zachować akademickość kształcenia i jednocześnie nie uронić niczego z dorobku, będącego owocem pracy wielu zespołów ludzi.

Opowiadam się za pilnym opracowaniem planu rozwoju naszego Uniwersytetu na najbliższe lata, obejmującego pełne wykorzystanie potencjału intelektualnego kadry, potencjału naukowo-badawczego oraz bazy materialnej (infrastruktury, sprzętu, środków finansowych).

Plan rozwoju powinien stanowić odpowiedź na współczesne wyzwania, uwzględniać nasze możliwości finansowe i być wynikiem szerokiej dyskusji akademickiej z udziałem ka-

drów w czasie służby wojskowej w Polskich Siłach Powietrznych i w Ministerstwie Obrony Narodowej, kierując sekretariatem Wiceministra Obrony Narodowej ds. Społecznych, spożytkować w służbie naszej społeczności akademickiej. Pełnienie funkcji kierowniczej było dla mnie zawsze służbą dla innych ludzi. Z pracy tej czerpałem ogromną satysfakcję, odnosząc kolejne, okupione ciężką pracą, sukcesy.

Będąc Dziekanem, udowodniłem, że można nie tylko racjonalnie gospodarować, ale również stworzyć dobrą atmosferę pracy i odpowiednie warunki pracownikom tak, aby rozwijali się na-

dry naukowej, dydaktycznej, samorządu studenckiego i młodzieży akademickiej oraz związków zawodowych.

Jestem przeciwnikiem rewolucji w polityce kadrowej i zwalniania pracowników.

Pracownicy muszą mieć zagwarantowane poczucie bezpieczeństwa i stabilizacji zawodowej. Ewentualne zmiany powinny mieć charakter ewolucyjny i racjonalny. Nie wolno dopuszczać też do rażąco wysokich zarobków pracowników nowo zatrudnianych, w stosunku do zarobków pracowników posiadających bardzo duże doświadczenie i od lat związanych z naszym Uniwersytetem.

Jestem za przywróceniem należytej rangi Senatowi UMCS, zapewniając nieskrępowaną dyskusję akademicką o najważniejszych sprawach Uniwersytetu, zerwaniem z często „niemym” Senatem, który jest traktowany jako „maszynka do głosowania” zgodnie z wolą władz rektorskich.

Senat musi sprawować pełną kontrolę nad finansami Uniwersytetu i wypracowywać rozwiązania systemowe, a nie zajmować się często tematami zastępczymi i jedynie legitymizować chaotyczne działania władz.

Racjonalne gospodarowanie uważam za nadrzędny obowiązek władz Uniwersytetu.

ukowo oraz wzbogacali ofertę edukacyjną Wydziału Pedagogiki i Psychologii. W czasie mojej kadencji nastąpił dynamiczny rozwój naukowy pracowników: tytuły profesorskie uzyskało pięć osób, a stopień doktora habilitowanego 31 osób, w tym 25 przed naszą Radą Wydziału. Posiadamy zatem potencjał intelektualny kadry, jaki warunkuje wysoką jakość kształcenia oraz badań naukowych. Łączna kwota uzyskanych środków zewnętrznych na rozwój potencjału edukacyjnego wyniosła 4,4 mln zł. Pracownicy Wydziału opublikowali 168 monografii naukowych i 108 prac pod redakcją.

Zdecydowanie odrzucam politykę „zasypywania dziury” budżetowej Uniwersytetu poprzez wyprzedaj jego majątku trwałego (gruntów, budynków itp.). Jest ona w mojej opinii przejawem niegospodarności. Nie wolno zwiększać kosztów administracji i kształcenia wskutek nieuzasadnionego ekonomicznie, a wciąż rosnącego zatrudnienia, przy jednocześnie malejącej liczbie studentów.

Jestem za zwiększeniem podmiotowości Wydziałów w życiu Uniwersytetu poprzez wprowadzenie ich rzeczywistej, a nie fikcyjnej samodzielności finansowej.

Trzeba pilnie dokonać zmian w ponoszonych kosztach Wydziałów na rzecz funduszu centralnego tak, aby zlikwidować „pozorne ich zadłużenie”. Oceniać należy nie tylko efekty finansowe Wydziałów, które obecnie są niewspółmierne do kosztów kształcenia, ale i administracji ogólnouniwersyteckiej.

Pragnę wspierać inicjatywy edukacyjne i kulturalne naszych studentów tak, jak czyniłem to, będąc Dziekanem Wydziału Pedagogiki i Psychologii.

Żadna inicjatywa naszych Żaków oraz ich przedstawiciele nie może zostać zlekceważona. Zawsze znajdę czas dla naszej młodzieży aka-

demickiej, aby wspólnie rozwiązywać nurtujące ją problemy.

Opowiadam się za pełną transparentnością działalności władz Uniwersytetu i władz Wydziałów, przejrzystością stanu finansów Uczelni i prowadzonej polityki kadrowej.

Informowanie społeczności akademickiej o ważnych sprawach z życia Uniwersytetu oraz konsultowanie projektów zmian w środowisku to podstawa dobrej atmosfery pracy i optymalizacji przyjmowanych rozwiązań systemowych. Będę blisko ludzi nie tylko poprzez zawsze otwarte drzwi mojego gabinetu, ale także dzięki jak najczęstszym spotkaniom z pracownikami w miejscach ich pracy (na Wydziałach oraz w innych jednostkach organizacyjnych).

Opowiadam się za stworzeniem możliwości szybkiego rozwoju naukowego dla pracowników, a dla szczególnie zdolnych absolwentów UMCS – możliwości zatrudnienia w Uniwersytecie.

Jestem za zmianą w Statucie UMCS i wydłużeniem do trzech lat zatrudnienia adiunktów na tych samych warunkach finansowych, którzy w ciągu ośmiu lat nie zdążyli uzyskać stopnia doktora habilitowanego. Uważam, że zatrudnienie muszą znaleźć także najlepsi dydaktycy, którzy nie uzyskali stopnia doktora habilitowanego. Stanowi to jeden z warunków zapewnienia wysokiej jakości kształcenia naszej młodzieży.

Uważam, że należy tworzyć mechanizmy zachęcające pracowników do ubiegania się o środki zewnętrzne na badania naukowe oraz podejmowania przez nich różnych form edukacji niestacjonarnej (studia podyplomowe, kursy językowe, kursy specjalistyczne itp.).

Ograniczyć trzeba bariery w pracach autorów grantów tak, aby ci, którzy przyczyniają się do zwiększenia środków finansowych Uczel-

ni, byli w większym stopniu beneficjentami odnoszonych sukcesów.

Opowiadam się za stworzeniem warunków sprzyjających indywidualnemu rozwojowi profesjonalnemu pracowników administracji i obsługi.

Osiągnąć to można m.in. poprzez finansowanie różnych form doskonalenia zawodowego, a także większe docenianie ponoszonego przez nich wysiłku poprzez możliwość awansu finansowego. Wzrost kompetencji pracowników administracji i obsługi powinien przyczynić się do poprawy jakości funkcjonowania całej administracji uniwersyteckiej w zakresie pomocy udzielanej pracownikom naukowym w ubieganiu się o granty, organizacji różnych przedsięwzięć naukowych, zakupu sprzętu, rozliczaniu dokumentów finansowych itp.

Jestem za odbiurokratyzowaniem działalności Uniwersytetu.

Należy uprościć procedury wewnętrzne, dokonać przeglądu uniwersyteckich aktów prawnych i anulować te, które są wynikiem „radosnej twórczości” lub stanowią „parawan” dla osób funkcyjnych unikających odpowiedzialności. Jako Rektor będę występował do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o zmiany w prawie, zwiększające podmiotowość Uniwersytetu i dające większe poczucie stabilizacji zawodowej kadry akademickiej.

ZASADY, JAKIMI BĘDĘ KIEROWAŁ SIĘ W SWOIM DZIAŁANIU

Należę do osób spoza tzw. „układów uniwersyteckich” i nie mam żadnych wewnętrznych zobowiązań lokalnych, dlatego zapewnię wszystkim równość wobec prawa, sprawiedliwe traktowanie i jednakowe szanse rozwoju naukowego oraz dostępu do środków, jakie na te cele przeznaczył Uniwersytet.

Pełnienie funkcji traktuję jako służbę społeczną i służbę dobru wspólnemu, jakim jest Nasz Uniwersytet.

Jestem zwolennikiem kolegialnego kierowania Uczelnią przez Rektora. Nigdy jednak nie przerzucam na innych odpowiedzialności za podjęte przeze mnie decyzje.

Jestem za pełną apolitycznością Rektora, nieangażowaniem się w kampanie wyborcze żadnych kandydatów w wyborach ogólnokrajowych czy lokalnych. W pełni popieram ideę otwartości Uniwersytetu na różne spory i dysputy naukowe, bez ograniczeń światopoglądowych czy politycznych. Jedynym warunkiem powinno być jednak przestrzeganie ładu konstytucyjnego naszego kraju oraz dobrych obyczajów uniwersyteckich.

Każdy pokrzywdzony, niesprawiedliwie potraktowany student i pracownik może liczyć na moją interwencję i wsparcie. Chciałbym jednak, aby Rektor był instancją odwoławczą, a nie postacią sterującą ręcznie jako „dobry wujek”, podważając autorytet innych osób funkcyjnych i tym samym dezorganizując działania różnych zespołów pracy.

Należę do osób konkretnych, które unikają eufemizmów i rzeczy nazywają po imieniu. Nie unikam odpowiedzialności i trudnych decyzji. To w moim przekonaniu podstawa uczciwych relacji z innymi ludźmi.

Uważam, że ważne są lojalność i zaufanie w kształtowaniu wzajemnych relacji społecznych. To podstawa dobrej atmosfery pracy. Rektor nie może bowiem wymagać tych cech i określonych zachowań od podwładnych, jeśli sam nie wykaże się postępowaniem zgodnym z tymi wartościami.

Zawsze doceniam pracę innych ludzi, dlatego chcę popularyzować osiągnięcia i nagradzać za uzyskiwane efekty te osoby, które będą się wyróżniać w naszym środowisku. Jestem przeciwnikiem nagradzania „wszystkich po równo”, a nie według uzyskanych wyników w pracy. Szczególnie będę nagradzał osoby (zarówno nauczycieli akademickich, jak i pracowników technicznych oraz administracji i obsługi) wykazujące się inicjatywą i zaangażowaniem w pracy oraz kreatywnością w szukaniu rozwiązań przyczyniających się do rozwoju naszego Uniwersytetu.

Prof. dr hab. Stanisław Michałowski

Zbory UMCS

UNIwersYTET Z TRADYcjAMI, OTWARTY NA NOWOCZESNOŚĆ I WSPÓŁPRACĘ

SYLWETKA KANDYDATA

Prof. dr hab. Stanisław Michałowski to w całej pełni „człowiek Uniwersytetu”. To nie tylko absolwent naszej *Alma Mater*, ale również nauczyciel akademicki z czterdziestoletnim stażem. Studia historyczne ukończył na Wydziale Humanistycznym UMCS w Lublinie w 1977 r., a tematem jego pracy magisterskiej była sylwetka znanego lekarza i społecznika – Mieczysława Biernackiego.

Już w trakcie studiów rozpoczął pracę w Uniwersytecie – początkowo w Międzyuczelnianym Instytucie Nauk Politycznych, a następnie na Wydziale Politologii. W 1983 r. obronił na Wydziale Humanistycznym UMCS pracę doktorską poświęconą działaczowi Polskiej Partii Socjalistycznej – Władysławowi Kunickiemu. Zainteresowania tym nurtem politycznym zaowocowały przygotowaniem rozprawy habilitacyjnej pt. *Myśl polityczna Polskiej Partii Socjalistycznej (1918–1939)*, która stanowiła

podstawę kolokwium habilitacyjnego w 1995 r. 1 października 2000 r. Stanisław Michałowski został mianowany na stanowisko profesora nadzwyczajnego UMCS. Tytuł profesora uzyskał w 2014 r.

Wspomniane wyżej badania naukowe, inspirowane przez promotora prof. Albina Koprukowniaka, stanowiły podstawę do szerszej aktywności społecznej. Od bohaterów swych pierwszych prac przejął bowiem przekonanie, że człowiek wykształcony powinien cechować się dużą wrażliwością społeczną, a zarazem aktywnością w działaniach na rzecz innych ludzi. To przekonanie realizował m.in. w pracy w Radzie Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej „Czechów” (której przez kilka lat przewodniczył), a także w Związku Nauczycielstwa Polskiego przy UMCS. Duże znaczenie dla badań naukowych prof. Michałowskiego miał rok 1994. Został wtedy wybrany do Rady Miejskiej Lublina, w której przewodniczył Komisji Budżetowo-Ekonomicznej oraz reprezentował miasto

w pracach Lubelskiego Sejmiku Samorządowego (pełnił w nim funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Budżetowej). W tym czasie położono podstawy pod rewitalizację Starego Miasta w Lublinie oraz przebudowano część Krakowskiego Przedmieścia, dzięki czemu powstał popularny Deptak. To zaangażowanie na rzecz Lublina i jego mieszkańców jest wielkim atutem Magnificencji Rektora.

Doświadczenia w pracy w organach samorządowych uświadomiły prof. Michałowskiemu, jak bardzo potrzebne jest przygotowanie młodych ludzi do udziału w pracach jednostek samorządu terytorialnego. W związku z tym podjął działania na rzecz utworzenia specjalności samorządowej w ramach studiów politologicznych. Zaowocowały one m.in. wyjazdem studyjnym do Rutgers University w 1998 r. w ramach programu Local Democracy in Poland, a następnie przygotowaniem wspólnie z tym Uniwersytetem oraz United States Agency for International Development (USAID) koncepcji na-

uczania studentów politologii w zakresie specjalności samorządowej.

Należy też podkreślić, że dużą rolę w procesie dydaktycznym i badaniach naukowych na Wydziale Politologii odgrywa od 1997 r. Zakład Samorządów i Polityki Lokalnej, kierowany przez prof. Michałowskiego. Pracownicy tej jednostki prowadzą zakrojone na szeroką skalę badania naukowe poświęcone problematyce administracji publicznej, samorządu terytorialnego, a także społeczeństwa obywatelskiego. Cyklicznie organizują liczne konferencje naukowe, w tym we współpracy z naukowcami i samorządowcami ukraińskimi i niemieckimi.

Obecne zainteresowania naukowe prof. Michałowskiego koncentrują się wokół tej problematyki, a także myśli politycznej (m.in. koncepcji integracji Europy). Jest on autorem i współautorem ponad 120 różnego rodzaju rozpraw naukowych, wśród których wymienić należy m.in. takie pozycje jak: *Mieczysław Biernacki (1862–1948). Lekarz i społecznik* (1988); *Władysław Kunicki (1872–1941). Życie – działalność – poglądy* (1990); *Myśl polityczna Polskiej Partii Socjalistycznej (1918–1938)* (1994); *Sto lat współczesnych wodziągów w Lublinie 1899–1999* (1999). Redagował i współredagował m.in. następujące prace zbiorowe: *Samorząd terytorialny III Rzeczypospolitej. Dziesięć lat doświadczeń* (2002); *Samorząd lokalny w Polsce. Społeczno-polityczne aspekty funkcjonowania* (2004); *Władza lokalna a media. Zarządzanie informacją – public relations – promocja jednostek samorządu terytorialnego* (2006); *Przywództwo lokalne a kształtowanie demokracji partycypacyjnej* (2008); *Demokracja bezpośrednia w samorządzie terytorialnym* (2012); *25 lat samorządu terytorialnego w Polsce. Bilans doświadczeń* (praca w druku). W efekcie prowadzonych w Zakładzie badań dwie osoby uzyskały stopnie doktora habilitowanego, a 11 seminarzystów (w tym jedna osoba z Ukrainy) prof. Micha-

łowskiego obroniło prace doktorskie. Profesor opiniował dorobek naukowy w sześciu przewodach habilitacyjnych i recenzował 19 rozpraw doktorskich. W ostatnim okresie przygotował też dla Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów dwie opinie w sprawie nadania tytułu naukowego. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2008–2009 powierzyło mu do zrecenzowania kilkanaście projektów badawczych z zakresu problematyki samorządu terytorialnego, administracji publicznej, społeczeństwa obywatelskiego oraz systemu politycznego w Polsce. Bardzo dobre kontakty ze studentami i wiedza merytoryczna sprawiają, że dużą popularnością cieszą się prowadzone przez niego seminaria magisterskie i licencjackie. Dotychczas był on bowiem promotorem około 550 prac. Pod opieką naukową Profesora przebywało też pięciu stypendystów Kirklanda z Ukrainy, Białorusi i Słowacji.

Swoje obowiązki badawcze i dydaktyczne prof. Michałowski łączy z licznymi obowiązkami organizacyjnymi na rzecz Wydziału Politologii i Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. W latach 1999–2005 pełnił na Wydziale Politologii funkcję prodziekana ds. studenckich, a następnie przejął obowiązki dziekana. W tym czasie Wydział ugruntował swą czołową pozycję wśród wydziałów politologii w Polsce. Uzyskał I kategorię Komitetu Badań Naukowych oraz akredytację Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla wszystkich prowadzonych kierunków studiów: politologii, stosunków międzynarodowych oraz dziennikarstwa i komunikacji społecznej, a także ponowną akredytację Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku politologia (prof. Michałowski był też członkiem zespołów oceniających tej Komisji). Wydział poszerzył także znacznie współpracę międzynarodową oraz zwiększył liczbę studentów wyjeżdżających do uczelni zagranicznych

oraz uniwersytetów polskich. Studenci bardzo aktywnie pracowali również w ramach samorządu studenckiego Wydziału i licznych kół naukowych.

Zaufanie, jakim prof. Michałowski cieszy się wśród studentów, zdecydowało, że w roku 2008 otrzymał od Pana Rektora prof. dr. hab. Andrzeja Dąbrowskiego propozycję objęcia stanowiska prorektora ds. studenckich. Pełniąc tę funkcję, doprowadził do wypracowania form stałego kontaktu z Samorządem Studentów, co stanowiło podstawę do szybkiego rozwiązywania pojawiających się nieprawidłowości w obsłudze studentów oraz przygotowania mechanizmów wspomaganie ich aktywności. Radykalnej poprawie uległy warunki w domach studenckich dzięki modernizacji Domu Studenta „Helios” (ze środków z funduszu pomocy materialnej) i przebudowie Domu Studenta „Femina” (ze specjalnej dotacji, którą uzyskał z MNISW). Zmodernizowano też dużą część Akademickiego Centrum Kultury „Chatka Żaka” w wyniku realizacji projektu pod nazwą „Inkubator Medialno-Artystyczny”, na który pozyskał środki unijne z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Lubelskiego. Niewątpliwym osiągnięciem stało się też podjęcie skutecznych działań na rzecz zdecydowanej poprawy obsługi studentów niepełnosprawnych oraz uzyskanie szansy na odbywanie staży absolwenckich w Urzędzie Marszałkowskim i Urzędzie Miasta Lublin. Utrzymana została też wysoka pozycja UMCS w rywalizacji sportowej w kraju.

Prof. Michałowski, pełniąc funkcję prorektora, wchodził w skład Senatu UMCS. Pracował w kilku stałych komisjach senackich, kierując jednocześnie pracami dwóch z nich: Komisją Budżetu i Finansów oraz Komisją Dydaktyki i Wychowania.

W zakończonyj w 2011 r. kadencji władz Komitetu Nauk Politycznych PAN pełnił funkcję wiceprzewodniczącego. Pozostaje nadal członkiem Polskiego

Towarzystwa Nauk Politycznych, Polskiego Towarzystwa Historycznego oraz Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Praktyczne doświadczenia samorządowe prof. Michałowskiego oraz wiedza, jaką posiada z tego zakresu, powodują, że jest znanym ekspertem w środowisku samorządowym. Uczestniczy w wymianie doświadczeń z władzami samorządowymi Ukrainy, a także otrzymuje zaproszenia do gremiów, które przygotowują strategie rozwoju naszego miasta i województwa. Koordynował między innymi, w ramach Rady Rozwoju Miasta Lublin, prace dotyczące części koncepcji *Lublin 2020*, noszącej nazwę *Miasto przyjazne*. W 2011 r. został też powołany przez Zarząd Województwa Lubelskiego na przewodniczącego Rady Społecznej Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej im. Św. Jana z Dukli i pełnił tę funkcję do ubiegłego roku.

W 2012 r. społeczność Naszego Uniwersytetu powierzyła prof. Stanisławowi Michałowskiemu funkcję Rektora. Sprawuje ją w niezwykle trudnym okresie dla szkolnictwa wyższego. Udało mu się przede wszystkim przewartościować relacje międzyludzkie. Na początku swej kadencji zapowiadał, że „Uniwersytet to wspólnota nauczających i nauczanych, dlatego Jego funkcjonowanie powinno opierać się na mądrości pracowników i studentów oraz tworzeniu wspólnoty akademickiej”. Z determinacją dążył do upodmiotowienia wszystkich pracowników naszej *Alma Mater*. Przyczyniał się do tego również wprowadzony przez niego partycypacyjny model zarządzania Uczelnią, oparty na mechanizmie „bycia mądrym mądrością swoich współpracowników”. W praktyce polegał on na stałym konsultowaniu z pracownikami mechanizmów funkcjonowania Uczelni, bliskiej współpracy władz rektorskich z Dziekanami, Dyrektorami Instytutów, Kierownikami jednostek ogólnouniwersyteckich oraz administracji i obsługi,

a także władzami związków zawodowych. Dzięki tej kooperacji wypracowano przejrzyste zasady wynagrodzenia i awansów oraz zatrudniania osób odchodzących na emeryturę.

Panu Rektorowi i społeczności akademickiej udało się odbudować dobrą markę Uniwersytetu w regionie i w Polsce. Zawdzięczamy to dobrym kontaktom Pana Rektora ze środowiskiem samorządowym i biznesowo-gospodarczym, jego umiejętnościom współpracy z mediami oraz sprawnemu promowaniu osiągnięć naukowych, kulturalnych i sportowych Uczelni.

Niewątpliwym sukcesem Magnificencji, władz rektorskich i dziekańskich jest skuteczne przeciwdziałanie konsekwencjom pogłębiającego się niżu demograficznego. Stało się to możliwe dzięki: szerokiej promocji oferty edukacyjnej Uniwersytetu w kraju i za granicą w ramach programów *Study in Lublin* oraz *Study in Poland*, obejmowaniu patronatem coraz większej liczby szkół w Polsce i na Ukrainie, prowadzeniu Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego we Lwowie czy też funkcjonowaniu Biura Obsługi Studiów i Studentów Zagranicznych.

Pracownicy i studenci mają do dyspozycji coraz lepszą bazę naukową, dydaktyczną, socjalną oraz kulturalno-sportową. Osiągnięcia władz Uczelni w mijającej kadencji są wręcz imponujące, czego dowodzą następujące działania:

- Termomodernizacja budynków: Rektoratu, Wydziału Prawa i Administracji, Wydziału Biologii i Biotechnologii, Wydziału Filozofii i Socjologii, Chemii Organicznej, Centrum Kultury Fizycznej, DS. „Kronos”;
- Dostosowanie niektórych budynków do przepisów przeciwpożarowych (DS. „Zana”, Chemia Organiczna, Rektorat);
- Kompleksowe remonty auli (Wydział Filozofii i Socjologii oraz Wydział Prawa i Administracji), a tak-

że sal gimnastycznych w Centrum Kultury Fizycznej;

- Rozwój i modernizacja bazy dydaktyczno-naukowej na kierunkach priorytetowych UMCS oraz wyposażenie laboratoriów (Wydział Biologii i Biotechnologii, Wydział Chemii, Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki);
- Ukończenie inwestycji Ecotech-Complex „Człowiek, środowisko, produkcja”.

Niekwestionowanym osiągnięciem władz tej kadencji jest wdrożenie Zintegrowanego Systemu Informatycznej Obsługi Uczelni. Zdajemy sobie sprawę, że występują w tym przypadku pewne problemy, ale należy zaznaczyć, że nigdy dotychczas, tak jak w mijającej kadencji, nie nastąpiła „kumulacja” wdrażania kilku systemów informatycznych jednocześnie. Obok tych będących konsekwencją zaciągniętych przed kilkunastoma laty zobowiązań (SAP) pojawiły się nowe, będące efektem wymogów ministerialnych (POL-on, PBN, USOS). Dlatego też tak często organizowano szkolenia dla pracowników. Ponadto, należało wymienić znaczną ilość przestarzałego sprzętu komputerowego.

Wśród wielu innych osiągnięć na szczególne podkreślenie zasługują: godny przebieg uroczystości 70-lecia Uniwersytetu, nadanie ważnej roli w funkcjonowaniu Uniwersytetu Inkubatorowi Medialno-Artystycznemu, uruchomienie Wydziału Zamiejscowego w Puławach i utworzenie kierunków praktycznych we współpracy z Zarządem Azotów Puławy i władzami miasta Puławy, utworzenie pierwszej spółki Bioinnova, mającej na celu wykorzystanie gospodarcze mutanazy, rozwijanie współpracy z wieloma podmiotami z obszarów gospodarki i biznesu, zainicjowanie Programu Absolwent UMCS.

W efekcie podejmowanych działań nasza Uczelnia zwiększa swoją renomę, o czym może świadczyć m.in. jej stopniowy awans w rankingu szkół wyższych.

PROGRAM WYBORCZY

ZAŁOŻENIA OGÓLNE

Prezentując cztery lata temu swój program, stwierdziłem m.in., że „Każdy okres, każda kadencja władz przynosi nowe możliwości, nowe wyzwania i nowe marzenia. Jak wykorzystać potencjał drzemiący w ludziach Uniwersytetu: nauczycielach akademickich i studentach, administracji, kadrze inżynierjno-technicznej i obsłudze i wzbudzić entuzjazm, abyśmy doszli tam, gdzie chcemy, pragniemy być? Na początku stawiamy sobie zawsze cele i wskazujemy drogę do osiągnięcia tych zamierzeń. Wyznaczając sobie cele, powinniśmy od samego początku pamiętać o podstawowych wartościach, które są fundamentalne dla Uniwersytetu oraz odpowiedzieć sobie na pytanie: jaki ma być nasz Uniwersytet w najbliższej przyszłości?”.

Po tych czterech latach mogę stwierdzić, że wiele z tych możliwości udało się nam wykorzystać, a jednocześnie dzięki zaangażowaniu całej społeczności naszego Uniwersytetu zrealizować ważne dla niego cele. Toteż w zbliżającej się kadencji będziemy kontynuować misję dążenia do prawdy i tworzenia najwyższych wartości intelektualnych, wspierania rozwoju cywilizacyjnego i kształtowania społeczeństwa.

Z tych powodów hasło mojego programu brzmi:

„**Uniwersytet z tradycjami, otwarty na nowoczesność i współpracę**”.

Zamierzam zatem kontynuować to, co było bardzo dobre i dobre w funkcjonowaniu Uczelni. To, co wymaga większej czy mniejszej poprawy, będę modyfikował, a jednocześnie tworzył warunki do poprawy pozycji naukowej Uczelni i jakości kształcenia, będę także dążył do jej odbiurokratyzowania.

Pragnę na wstępie zauważyć, że nie znamy jeszcze wielu praktycznych

rozstrzygnięć, które będą służyć realizacji zapowiadanej polityki Rządu i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w stosunku do uniwersytetów. Wiemy, że szkolnictwo wyższe będzie musiało przejawiać większą troskę o jakość kształcenia i lepsze wykorzystanie realizowanych badań dla zbudowania innowacyjnej gospodarki. **Warto w tym miejscu jednak podkreślić, że w niewielkim stopniu zmieniają się zaprezentowane cztery lata temu podstawowe uwarunkowania funkcjonowania Uniwersytetu. Należy do nich zaliczyć:**

- zmiany w ustawodawstwie dotyczącym Uczelni,
- pogłębiający się niż demograficzny,
- niewystarczające nakłady finansowe na szkolnictwo wyższe,
- coraz większe możliwości studiowania młodzieży w kraju i za granicą,
- możliwości rekrutowania studentów z zagranicy,
- kontakty Uczelni z otoczeniem (władzami samorządowymi miasta i województwa, przedsiębiorstwami i biznesem oraz innymi uczelniami z Lublina i regionu),
- wizerunek medialny Uczelni,
- posiadanie nowoczesnej bazy badawczej i dydaktycznej.

W połowie mijającej kadencji władz Uczelni, czyli w 2014 r., nasz Uniwersytet świętował swoje 70-lecie. Bardzo często nawiązywaliśmy wtedy do chlubnych kart z jego historii, a zarazem dokonań Rektorów. Przywoływaliśmy też słowa Rektora prof. dr. hab. Grzegorza Seidlera, że Uczelnia to „Mury i Ludzie”. Cieszę się bardzo, że w mijającej kadencji udało się wiele uczynić dla rozwoju przystoiowych murów, czyli bazy naukowej, dydaktycznej, kulturalnej i sportowej. Przeprowadzenie tak licznych inwestycji, modernizacji czy remontów w latach 2013–

–2015 było możliwe dzięki pozyskaniu środków unijnych, wsparciu finansowym ze strony Ministerstw: Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Sportu i Turystyki, a także z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Uzyskanie części tych środków to jeszcze efekt dążeń Panów Rektorów: prof. dr. hab. Andrzeja Dąbrowskiego (z moim znacznym udziałem jako prorektora) i prof. dr. hab. Wiesława Kamińskiego (Centrum Ecotech-Complex). Zakres wykonanych inwestycji, modernizacji i remontów był efektem świadomej polityki, gdyż realizowaliśmy go w niewielkim stopniu kosztem pracowników Uniwersytetu, albowiem przez trzy lata otrzymywaliśmy dotację na podwyżki płac.

W latach 2013–2015 w Uczelni przeprowadzono trzy regulacje wynagrodzeń, w ramach których zasady podziału dotacji były jasno określone, przejrzyste i uzgodnione z działającymi w UMCS związkami zawodowymi. Około 80% dotacji zostało przeznaczone na podwyższenie uposażeń zasadniczych. Dzięki temu sytuacja materialna wszystkich grup pracowniczych uległa znacznej poprawie. W każdej z tych regulacji uwzględniany był czynnik motywacyjny i pro jakościowy przekazany do podziału dla Dziekanów Wydziałów i Kierowników jednostek, którzy decydowali o rozdysponowaniu tych środków na dodatki dla swoich pracowników.

Przywoływany kontekst jest niesłychanie ważny, aby podkreślić, że w nowej kadencji wysiłek finansowy na inwestycje i remonty zostanie ograniczony, co nie znaczy, że nie podejmujemy starań na rzecz remontu kładki nad ul. Sowińskiego, Biblioteki Głównej oraz budynków Wydziałów Pedagogiki i Psychologii, Politologii oraz Prawa i Administracji, DS. „Kronos” oraz sali widowiskowej ACK UMCS „Chatka Żaka”. Raz jeszcze rozważymy koncepcję Zachodniego Kampusu Akademickiego. Własne środki finansowe będą jednak w zdecydowanie większym stopniu przeznaczone na inspirowanie rozwoju naukowego pracowników w tych jednostkach, które

muszą podjąć szerszą rywalizację z podobnymi jednostkami w kraju, nie możemy bowiem zadowolić się tylko osiągnięciami dydaktycznymi (myślę zwłaszcza o Instytutach Informatyki i Psychologii).

W polityce kadrowej musimy też szerzej uwzględnić potrzebę odmładzania kadry naukowej, gdyż w wielu zakładach i instytutach pracują już wyłącznie samodzielni pracownicy naukowi. Zadaniem Dziekanów będzie stwarzanie możliwości zatrudniania naszych najlepszych absolwentów. Młodym pracownikom (zwłaszcza absolwentom naszej Uczelni) będę też powierzał znacznie częściej odpowiedzialne funkcje w administracji, gdyż doświadczenia z okresu mijającej kadencji wskazują, że mają oni duży wkład w osiąganiu zamierzonych przez nas celów i realizacji programu funkcjonowania Uniwersytetu.

MODEL ZARZĄDZANIA UCZELNIĄ

W przyszłej kadencji będę nadal stosował model zarządzania partycypacyjnego. Nasz Uniwersytet pozostanie życzliwy dla ludzi. Natomiast na pewno jeszcze większy nacisk położę na pogłębienie procesu identyfikacji pracowników z *Alma Mater*. Liczne uroczystości i wydarzenia, które miały miejsce w mijającej kadencji, chociażby związane z 70-leciem Uczelni, udziałem w piknikach pracowników i emerytów, ugruntowują mnie w przekonaniu, że skala tej identyfikacji nie jest jeszcze powszechna. Tymczasem wyzwania, które stoją przed Uniwersytetem, wymagają od wszystkich większej aktywności w prezentacji naszych osiągnięć naukowych, dydaktycznych, artystycznych i sportowych. Z drugiej strony będziemy likwidować przyczyny, które powodują, że nie wszyscy w naszej wspólnocie akademickiej czują się dobrze. Mam nadzieję, że doprowadzi do tego również tak mocno akcentowane przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego hasło odbiurokratyzowania uczelni. Jakże cieszy fakt, że resort nauki zapowiada, już od jesieni tego roku, zmniejszenie

częstotliwości ocen okresowych nauczycieli akademickich (z dwóch do czterech lat) oraz odejście od przymusu przeprowadzania konkursów po zrobieniu doktoratu czy uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego (tzw. konkursów awansowych). Pragnę zaznaczyć, że w Uniwersytecie już od dwóch lat przygotowujemy tylko jedno sprawozdanie z działalności naukowej i badawczej.

Jednym z priorytetów władz rektorskich w nowej kadencji będzie kontynuacja stosowania przejrzystych zasad nagradzania i awansów, kształtowanych we współpracy z Dziekanami i władzami Związków Zawodowych. Nadal też będę pochylał się nad sytuacją pracowników zagrożonych rotacją i odejściem z Uczelni, a szczególnie tych, którzy poświęcili jej kilkadziesiąt lat pracy i nie będą mieli szans na znalezienie zatrudnienia. Drzwi do mojego pokoju były otwarte dla pracowników i młodzieży studenckiej, kiedy byłem: prodziekanem, dziekanem i prorektorem. Są otwarte obecnie i będą otwarte zawsze, gdyż człowiek i jego sprawy są dla mnie niezmiennie wartością nadrzędną.

Wiemy już, że czekają nas kolejne nowelizacje ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego i badań naukowych. Nad dostosowaniem prawa wewnętrznego Uniwersytetu do obowiązującego ustawodawstwa, spełniającego najwyższe standardy legislacji administracyjnej oraz tworzeniem systemu profesjonalnej obsługi prawnej Uniwersytetu, jego organów i jednostek organizacyjnych czuwać będzie prorektor, który dobrze wywiązywał się z tych obowiązków w mijającej kadencji.

Pragnę zarazem podkreślić, że świadomie zrezygnowałem z wdrożenia zapowiadanego w programie wyborczym z 2012 r. Systemu ISO,

gdyż jeszcze bardziej musielibyśmy rozbudować struktury biurokratyczne. Nie zamierzam też do tej idei wracać obecnie.

STUDENCI I DYDAKTYKA

Wszyscy doskonale wiemy, jak ważną rolę w funkcjonowaniu Uczelni odgrywają studenci. Budujące jest to, że mimo postępującego niżu demograficznego, udało się zahamować tendencję spadku ich liczby. Stało się tak dzięki wielkiemu wysiłkowi i zakrojonym na szeroką skalę działaniom promocyjnym całego Uniwersytetu, przygotowywaniu coraz lepszej oferty dydaktycznej na Wydziałach (potwierdzają to m.in. certyfikaty „Studia z przyszłością” dla dwóch kierunków studiów stacjonarnych i jednego kierunku studiów podyplomowych, uzyskanie tytułu uczelni o najwyższym prestiżu wśród pracodawców w województwie lubelskim w 2015 r.), sprzyjającym uwarunkowaniom dotyczącym pozyskiwania młodzieży z zagranicy, w tym zwłaszcza z Ukrainy. Za te rozliczne działania pragnę pracownikom Uczelni serdecznie podziękować, a jednocześnie proszę o dalszą aktywność na tym polu do czasu, gdy dojdzie do realizacji zapowiadanych przez Ministerstwo modyfikacji w polityce dotyczącej liczby studentów, polegających na położeniu nacisku na jakość kształcenia. Myślę, że wszyscy pragniemy sytuacji, gdy w nowej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym zostanie zdefiniowany problem jakości kształcenia rozumiany jako jakość kandydatów oraz jakość procesu nauczania. Jesteśmy przygotowani do praktycznej realizacji tej idei, którą wdrażać będzie jeden z prorektorów. Ograniczenie liczby studentów i doktorantów będzie niosło – jak zapowiada Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Jarosław Gowin – zmianę w systemie finansowania uczelni. Pojawia się zatem pytanie: czy ta zmiana będzie dla nas korzystna, czy rzeczywiście potrafimy pozyskać bardzo dobrych lub przynajmniej dobrych kandyda-

tów na proponowane kierunki studiów? Odpowiedzi na nie jeszcze nie znamy, ale myślę, że każdy pracownik naukowy marzy o powrocie do relacji mistrz – uczeń. **Pragnę podkreślić, że już wkrótce podejmiemy pracę nad przygotowaniem ze środków uniwersyteckich programu stypendialnego mającego na celu pozyskiwanie przez naszą Uczelnię najlepszych kandydatów.**

Jakość kształcenia oznacza też coraz lepszą obsługę studentów, w tym bardzo dużej grupy młodzieży z zagranicy, która studiuje na wielu kierunkach, w tym anglojęzycznych oraz w ramach tzw. podwójnego dyplomu. Dobrze radzą sobie na tym polu zarówno poszczególne dziekanaty, jak i Biuro ds. Studiów i Studentów Zagranicznych. Doskonalamy też umiejętności językowe pracowników dziekanatów, dla których zorganizowaliśmy kurs języka angielskiego, a obecnie rozpoczynamy również taki kurs w zakresie języka ukraińskiego.

Jest rzeczą oczywistą, że podstawą funkcjonowania naszego Uniwersytetu będą nadal studenci polscy, którym oferujemy coraz lepiej dostosowane do potrzeb rynku pracy kierunki studiów, w tym te o profilu praktycznym, przygotowywane już obecnie często w uzgodnieniu z pracodawcami. Zmianie musi natomiast ulec formuła funkcjonowania Biura Karier UMCS, gdyż w obecnym kształcie wyczerpało ono swoje możliwości i nie może należycie spełniać swojej roli.

Cieszy bardzo fakt, że w ostatnich latach udało się zdecydowanie poprawić warunki kształcenia na Wydziałach oraz w akademickich Centrach: Nauczania i Certyfikacji Języków Obcych oraz Kultury Fizycznej, a także warunki mieszkaniowe we wszystkich domach studenckich. W ograniczonym zakresie będziemy je nadal modernizować. **Nadszedł jednak czas na zmiany w przestrzeni zagospodarowania miasteczka akademickiego, na stworzenie stref zieleni i relaksu (w tym w Parku Akademickim).**

Bardzo często powtarzam, że bliska jest mi idea Uniwersytetu kom-

pletnego, czyli przedstawiającego studentom i pracownikom także ofertę kulturalną i sportową. Liczne inicjatywy kulturalne i artystyczne, bogata infrastruktura, chociażby w postaci Inkubatora Medialno-Artystycznego, czy wreszcie obecność mediów uniwersyteckich sprawiają, że w naszym Uniwersytecie kultura akademicka jest na wysokim poziomie. ACK UMCS „Chatka Żaka” znana jest dobrze środowisku akademickiemu jako centrum integracji środowisk twórczych i przestrzeń realizacji wydarzeń niemal wszystkich dziedzin sztuki: muzyki, teatru, sztuk plastycznych, literatury. **W najbliższym czasie składamy aplikację o środki unijne na remont sali widowiskowej.** Pragnę jednocześnie poinformować, że akcja sprzedaży cegiełek na remont Chatki Żaka, zorganizowana w ramach obchodów 70-lecia Uniwersytetu, pozwoliła nam zebrać ponad 200 tys. zł. Za ten wysiłek organizacyjny i finansowy pragnę podziękować pracownikom i absolwentom.

Wielu studentów wybiera nasz Uniwersytet ze względu na realizowane pasje sportowe. Znajduje to piękne odbicie w rywalizacji akademickiej, gdyż w roku 2015/2016 zajęliśmy II miejsce wśród uniwersytetów, przegrywając tylko z Uniwersytetem Warszawskim. Miniony sezon przyniósł nam też sukcesy kilku naszych drużyn AZS. Do historii przejdzie zdobycie Pucharu Polski przez Pszczółki AZS UMCS oraz zajęcie VI miejsca w Tauron Basket Lidze. Warto podkreślić, że troje naszych sportowców uzyskało już kwalifikacje olimpijskie.

Wiem, że wiele mitów krąży na temat finansowania sportu wypracowanego przez władze UMCS. Tymczasem faktem jest, że w roku 2015 budżet AZS UMCS wyniósł 3 575 206 zł, z czego nasz wkład we wszystkie akademickie sekcje Klubu to 136 tys. zł. Pozostałe środki pochodziły od sponsorów. Proszę to porównać z ekwiwalentem medialnym wygenerowanym przez Klub na rzecz marki UMCS – sezon 2014/2015 przyniósł 8 001 412 zł,

a sezon 2015/2016 (tylko do lutego) 13 637 581 zł. W tej sytuacji nie jest rzeczą przypadku, że władze wielu uczelni budują obecnie hale sportowe i stawiają na sport. My też będziemy nadal tak czynić.

Na zakończenie tej części pragnę podkreślić, że **jednym z priorytetów władz rektorskich będzie pogłębienie partnerskiej współpracy z Samorządem Studentów i Samorządem Doktorantów w zakresie określania warunków studiowania (w tym bezpieczeństwa), kształtowania stypendiów, zaangażowania w badania naukowe. Wspólnie rozważymy zrealizowanie postulatu, aby samorządy wydziałowe posiadały środki finansowe do swej dyspozycji.**

ROZWÓJ NAUKOWY PRACOWNIKÓW I BADANIA NAUKOWE

Pozycję Uniwersytetu zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej wyznacza przede wszystkim poziom badań naukowych, na który składają się m.in.: jakość i liczba publikacji naukowych, ich cytowania, uzyskiwane tytuły i stopnie naukowe, realizowane projekty badawcze, liczba patentów i ekspertyz naukowych, prestiżowe nagrody czy też spektakularne odkrycia naukowe.

W mijającej kadencji można było zaobserwować zdecydowany wzrost uzyskiwanych przez pracowników Uczelni stopni i tytułów naukowych, gdyż 97 osób obroniło doktoraty, 179 osób uzyskało stopień doktora habilitowanego, a 50 osób tytuł naukowy profesora. Ten wzrost był wynikiem swoistego przymusu ustawowego, ale też i polityki władz rektorsko-dziekańskich. Zastosowany został również mechanizm ochronny, pozwalający osobom aktywnym na sfinalizowanie swych przewodów doktorskich i habilitacyjnych. Rozwój naukowy w niektórych Instytutach nie był jednak zadawalający. **Musimy zatem uczynić wszystko, aby stworzyć system motywacyjny, który pozwoli naszym pracownikom koncentrować się na pracy badawczej i dydaktycznej tylko w Uniwersytecie,**

co przyczyni się do budowania potencjału naukowo-badawczego, np. w Instytutach Informatyki czy Psychologii.

Proponuję zatem wsparcie rozwoju naukowo-badawczego nauczycieli akademickich poprzez okresowe zwiększenie ich wynagrodzenia w formie wyodrębnionych środków z rezerwy Rektora w wysokości 600 tys. zł rocznie. Taka propozycja zostanie przedstawiona już w trakcie prac nad tegorocznym budżetem Uczelni. Ma ona również na celu zwiększenie szansy uzyskania przez Wydziały wyższej kategorii naukowej w ocenie parametrycznej. Ta z roku 2013 nie jest dla nas satysfakcjonująca, gdyż tylko dwa Wydziały: Artystyczny i Chemii otrzymały kategorię A, natomiast pozostałe otrzymały kategorię B. Tymczasem w 2017 r. czeka nas kolejna ocena parametryczna, która powinna stać się szansą na podniesienie rangi naukowej Wydziałów, dlatego musimy się do niej dobrze przygotować.

Zadania, jakie stoją w najbliższym okresie przed Uniwersytetem w obszarze badań naukowych, będą niełatwe ze względu na coraz trudniejszy dostęp do środków finansowych, którego powodem jest zmniejszająca się dotacja na badania statutowe i powszechnie obowiązujący tryb konkursowy przyznawania grantów badawczych krajowych i międzynarodowych. Warto jednak podkreślić, że w kadencji 2012–2016 nastąpiła pozytywna zmiana w strukturze przychodów z działalności badawczej, którą chcemy kontynuować i wspierać. W roku 2012 aż 61% przychodów stanowiły środki z dotacji na badania statutowe, a zaledwie 29% z grantów, 10% zaś pochodziło z usług badawczych. W 2015 r. udział dotacji na badania statutowe stanowił już tylko 40%, z grantów krajowych i współpracy międzynarodowej – aż 50%, pozostałe 10% przychodów pochodziło z działalności usługowej i innych źródeł, np. z budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Tym samym struktura przychodów ulega odwróceniu na rzecz przewagi

grantów. **W celu dalszego zwiększenia przychodów na badania naukowe i ich umiędzynarodowienie planujemy system dodatkowej motywacji w formie grantów wewnętrznych dla kadry naukowej, doktorantów i studentów, w tym dla zespołów interdyscyplinarnych.** Poprzez taki system wsparcia pragniemy doprowadzić do zwiększenia liczby aplikacji w konkursach Narodowego Centrum Nauki. Łącznie od początku kadencji do końca 2015 r. nasi pracownicy i doktoranci złożyli 600 wniosków w odpowiedzi na konkursy NCN, z których 87 uzyskało dofinansowanie, a część pozostaje w ocenie. Ponadto, od 1 października 2016 r. wejdą w życie nowe przepisy dotyczące przyznawania nagród Rektora. Będą one przyznawane w nowych kategoriach, m.in. za szczególnie wartościowe publikacje naukowe i pozyskiwanie zewnętrznych środków finansowych. Taka zmiana ma za zadanie zmobilizować oraz uaktywnić zdolnych naukowców, w których drzemie potencjał naukowy i którzy też powinni powiększyć liczbę awansujących nauczycieli akademickich. Będą doceniane i punktowane wszelkie działania zmierzające do komercjalizacji badań naukowych i wykorzystania osiągnięć badawczych na różnych płaszczyznach życia gospodarczego.

Szczególnie ważnym wyzwaniem stanie się efektywne wykorzystanie nowoczesnej infrastruktury badawczej na Wydziałach oraz w Centrum Ecotech-Complex. **Podejmiemy działania na rzecz wpisania Ecotech-Complex na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, co umożliwi sięganie po specjalne fundusze. Jednym z priorytetów tej kadencji będzie włączenie się w realizację rządowego Programu Innowacyjna Gospodarka.** Zamierzamy to osiągnąć poprzez zwiększenie udziału w badaniach aplikacyjnych w partnerstwie z przemysłem, finansowanych m.in. przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Mamy w tym zakresie znaczne doświadczenie, uzyskane dzięki badaniom zlecanym przez przedsiębiorców i współpracy w ramach klastrów. W porozu-

mieniu z Samorządem Województwa Lubelskiego uczestniczymy w procesie formułowania tzw. Regionalnych Agend Naukowo-Badawczych. Liczymy, że nasi naukowcy we współpracy z biznesem i innymi jednostkami naukowymi regionu aktywnie włączą się w realizację przedsięwzięć badawczo-rozwojowych, które przyczynią się do rozwoju innowacyjnej gospodarki w obszarach tzw. inteligentnych specjalizacji (biogospodarka, zdrowie i medycyna, energia, logistyka, IT i przemysł kreatywny).

Kolejnym wyzwaniem i kierunkiem rozwoju będzie umiędzynarodowienie badań poprzez zwiększenie uczestnictwa w Programie Horyzont 2020, ale też w innych programach międzynarodowych. Szczególnie chcemy wykorzystać możliwości, jakie daje nam położenie przygraniczne, np. poprzez udział w Programach Interreg czy Polska-Białoruś-Ukraina. **Naszą ambicją będzie odejście od ilościowego wymiaru współpracy zagranicznej (podpisywane umowy oraz realizowane wyjazdy) na rzecz silnego jakościowego partnerstwa z wybranymi krajami i jednostkami zagranicznymi.** Większe efekty może dać koncentracja, a nie rozproszenie kontaktów i działań podejmowanych indywidualnie na poszczególnych Wydziałach. W tym celu powołamy Komisję ds. Umiędzynarodowienia UMCS, która dokona oceny dotychczasowych efektów naszej współpracy zagranicznej oraz zaproponuje kierunki dalszych działań.

FINANSE

Celem funkcjonowania Uniwersytetu jest realizacja misji, a nie kierowanie się osiągnięciem zysku. Głównym źródłem jego finansowania są dotacje podmiotowe z budżetu państwa na działalność dydaktyczną i naukowo-badawczą oraz pomoc materialną dla studentów i doktorantów, które są przyznawane zgodnie z obowiązującym algorytmem.

W ostatnich latach występowało wiele niekorzystnych tendencji i zjawisk zewnętrznych, które w istotny

sposób wpływały i wciąż wpływają na sytuację finansową Uczelni. UMCS w okresie 2013–2015 otrzymał w ramach dotacji podstawowej o 12,5 mln zł mniej w stosunku do roku bazowego 2012 (bez uwzględnienia dotacji celowej na wzrost wynagrodzeń). Zdecydowanie niższe (o ponad 18 mln zł w stosunku do roku 2012) były przychody z opłat za studia niestacjonarne i podyplomowe.

Jednocześnie konieczne było uregulowanie nierozliczonych na koniec kadencji 2008–2012 spraw dotyczących roszczeń spółki Budimex (ugoda sądowa na kwotę 818 tys. zł) i Asseco (ugoda sądowa na kwotę 752,4 tys. zł). Zakończony został proces sądowy dotyczący realizacji przez firmę A. Olesiejuk budynku Wydziału Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej (zapłacono łącznie 559,9 tys. zł). Przeznaczono też kwotę 1,6 mln zł na korektę w projek-

tach budowy Wydziału Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej i Laboratorium Nanomateriałów Funkcjonalnych Wydziału Chemii.

Na początku aktualnej kadencji zadłużenie wobec Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych wynosiło 5,1 mln zł, z czego spłacono dotychczas 3,2 mln zł. Istotną pozycję w finansach Uczelni stanowiło również dodatkowe roczne wynagrodzenie, tzw. trzynastka (w kwocie 980 tys. zł) jako skutki poprojektowe.

Należy podkreślić, że wartość prac remontowych i inwestycyjnych zrealizowanych od 2013 r. wyniosła 370 mln zł, w tym środki własne to 43 mln zł. Wybiegając natomiast w przyszłość, należy zaznaczyć, że z szacunków dotyczących niezbędnych nakładów na remonty i inwestycje w najbliższych latach wynika, iż Uczelnia potrzebuje na nie ok. 190 mln zł.

Zaprezentowane dane finansowe potwierdzają jednoznacznie zasadność podjętych działań w zakresie optymalizacji kosztów stałych Uczelni. Koszty eksploatacji obiektów (w stosunku do 2012 r.) uległy zmniejszeniu o ponad 5 mln zł. Największe oszczędności zanotowano w obszarze energii elektrycznej (ponad 4 mln zł), usług telekomunikacyjnych (ponad 240 tys. zł), ubezpieczenia mienia (ponad 200 tys. zł) oraz usług w zakresie serwisów i przeglądów (ponad 125 tys. zł).

Konsekwentnie prowadzona gospodarka finansowa, zgodnie z obowiązującymi standardami, pozwoliła na sukcesywną poprawę wyniku i osiągnięcie na koniec 2015 r. zysku na poziomie ponad 300 tys. zł. Gospodarność i celowość podejmowanych przez nas działań została również potwierdzona przez ubiegłoroczną kontrolę Najwyższej Izby Kontroli.

Mam nadzieję, że moja działalność na rzecz Uniwersytetu zyskała Państwa akceptację. Wyrażam głębokie przekonanie, że udało nam się, bo przecież sam Rektor nie jest w stanie realizować tych wszystkich tak ambitnych celów, stworzyć Uniwersytet życzliwy ludziom i przyjazny otoczeniu. Dziękując pracownikom, doktorantom i studentom za dotychczasowe poparcie, liczę na Państwa dalsze zaufanie i wsparcie w realizacji wizji „Uniwersytetu z tradycjami, otwartego na nowoczesność i współpracę”.

Stanisław Prochocinski

KOLEGIUM ELEKTORÓW

UNIwersYTETU MARIi CURIE-SKŁODOWSKIEJ NA KADENCJĘ 2016–2020

Elektorzy z grupy pracowników
z tytułem naukowym
lub stopniem doktora
habilitowanego

Wydział Biologii i Biotechnologii

prof. dr hab. Adam Choma
prof. dr hab. Jerzy Rogalski
prof. dr hab. Bernard Staniec
prof. dr hab. Janusz Szczodrak
prof. dr hab. Agnieszka Szuster-Ciesielska
prof. dr hab. Marek Tchórzewski
prof. dr hab. Kazimierz Trębacz
dr hab. Małgorzata Cytryńska, prof. nadzw.
dr hab. Anna Jarosz-Wilkołazka, prof. nadzw.
dr hab. Magdalena Staszczak

Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej

prof. dr hab. Radosław Dobrowolski
prof. dr hab. Andrzej Świeca
dr hab. Irena Pidek, prof. nadzw.
dr hab. Sławomir Terpiłowski, prof. nadzw.
dr hab. Jacek Chodorowski

Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki

prof. dr hab. Tadeusz Kuczumow
prof. dr hab. Mirosław Załużny
dr hab. Stefan Z. Korczak, prof. nadzw.
dr hab. Zdzisław Łojewski, prof. nadzw.
dr hab. Przemysław Matuła, prof. nadzw.
dr hab. Jerzy Matyjasek, prof. nadzw.
dr hab. Przemysław Stpicyński, prof. nadzw.
dr hab. Michał Warda, prof. nadzw.
dr hab. Grzegorz Wójcik, prof. nadzw.
dr hab. Ryszard Zdyb, prof. nadzw.

Wydział Chemii

prof. dr hab. Barbara Gawdzik
prof. dr hab. Lucyna Hołysz
prof. dr hab. Władysław Janusz
prof. dr hab. Stanisław Pikus

dr hab. Anna Deryło-Marczewska, prof. nadzw.
dr hab. Małgorzata Grabarczyk, prof. nadzw.
dr hab. Irena Malinowska, prof. nadzw.
dr hab. Anna Zdziennicka, prof. nadzw.
dr hab. Piotr Borowski
dr hab. Renata Łyszczek
dr hab. Adam Marczewski

Wydział Prawa i Administracji

prof. dr hab. Andrzej Kidyba
prof. dr hab. Leszek Leszczyński
prof. dr hab. Anna Przyborowska-Klimczak
dr hab. Arkadiusz Bereza, prof. nadzw.
dr hab. Beata Jeżyńska, prof. nadzw.
dr hab. Katarzyna Kopaczyńska-
-Pieczeniak, prof. nadzw.
dr hab. Ireneusz Nowikowski, prof. nadzw.
dr hab. Małgorzata Stefaniuk, prof. nadzw.
dr hab. Andrzej Wrzyszc, prof. nadzw.

Wydział Humanistyczny

prof. dr hab. Barbara Hlibowicka-Węglarz
prof. dr hab. Grzegorz Jawor
prof. dr hab. Maria Juda
prof. dr hab. Henryk Kardela
prof. dr hab. Małgorzata Karwatowska
prof. dr hab. Roman Lewicki
prof. dr hab. Anna Pajdzińska
prof. dr hab. Halina Pelc
prof. dr hab. Michał Sajewicz
prof. dr hab. Janusz Wrona
prof. dr hab. Zbigniew Zaporowski
dr hab. Robert Bubczyk, prof. nadzw.
dr hab. Adam Głaz, prof. nadzw.
dr hab. Mariusz Korzeniowski, prof. nadzw.
dr hab. Robert Litwiński, prof. nadzw.
dr hab. Mariusz Mazur, prof. nadzw.
dr hab. Stanisława Niebrzegowska-
-Bartmińska, prof. nadzw.
dr hab. Dariusz Słapek, prof. nadzw.
dr hab. Artur Timofiejew, prof. nadzw.
dr hab. Marek Woźniak, prof. nadzw.

dr hab. Jerzy Żmudzki, prof. nadzw.
 dr hab. Arkadiusz Bałtajewski
 dr hab. Małgorzata Latoch-Zielińska
 dr hab. Zbigniew Mazur
 dr hab. Alina Orłowska
 dr hab. Dorota Piekarczyk
 dr hab. Marek Sioma
 dr hab. Adam Siwiec

Wydział Ekonomiczny

prof. dr hab. Maciej Bałtowski
 dr hab. Zbigniew Pastuszak, prof. nadzw.
 dr hab. Jolanta Szofno-Koguc, prof. nadzw.
 dr hab. Radosław Mącik

Wydział Pedagogiki i Psychologii

prof. dr hab. Ryszard Bera
 prof. dr hab. Grażyna Krasowicz-Kupis
 dr hab. Zofia Palak, prof. nadzw.
 dr hab. Anna Dudak
 dr hab. Agnieszka Lewicka-Zelent
 dr hab. Teresa Parczewska
 dr hab. Andrzej Pielecki
 dr hab. Teresa Zubrzycka-Maciąg

Wydział Filozofii i Socjologii

prof. dr hab. Teresa Pękala
 prof. dr hab. Ryszard Radzik
 dr hab. Honorata Jakuszko, prof. nadzw.
 dr hab. Leszek Kopciuch, prof. nadzw.
 dr hab. Urszula Kusio, prof. nadzw.
 dr hab. Jolanta Kociuba
 dr hab. Andrzej Ostrowski

Wydział Politologii

prof. dr hab. Henryk Chałupczak
 prof. dr hab. Iwona Hofman
 prof. dr hab. Grzegorz Janusz
 prof. dr hab. Stanisław Michałowski
 prof. dr hab. Marek Pietraś
 dr hab. Grażyna Stachyra
 dr hab. Wojciech Ziętara

Centrum Języka i Kultury Polskiej dla Polonii i Cudzoziemców

dr hab. Agata Małyńska

Wydział Artystyczny

prof. dr hab. Urszula Bobryk
 prof. dr hab. Jan Ferenc
 prof. dr hab. Irena Nawrot-Trzcńska
 prof. dr hab. Artur Popek
 prof. dr hab. Elwira Śliwkiewicz-Cisak
 dr hab. Marzena Bernatowicz, prof. nadzw.
 dr hab. Mariusz Drzewiński, prof. nadzw.
 dr hab. Mariusz Dubaj, prof. nadzw.

dr hab. Stanisław Żukowski, prof. nadzw.
 dr hab. Sławomir Toman

Wydział Zamiejscowy w Puławach

dr hab. Grzegorz Smyk, prof. nadzw.

Elektorzy z grupy pozostałych nauczycieli akademickich

.....

Wydział Biologii i Biotechnologii

dr Przemysław Grela
 dr Anna Matuszewska

Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej

dr Piotr Bartmiński
 dr Paweł Cebrykow

Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki

dr Mariusz Bieniek
 dr Marcin Smolira
 dr Paweł Sobolewski

Wydział Chemii

dr Magdalena Makarska-Białokoz
 dr Paweł Sadowski
 dr Ewa Skwarek

Wydział Prawa i Administracji

dr Jakub Kosowski
 dr Emil Kruk
 dr Paweł Sadowski

Wydział Humanistyczny

dr Beata Jarosz
 dr Henryk Kowalski
 dr Monika Napora
 dr Wieńczysław Niemirowski
 dr Jolanta Sękowska

Centrum Języka i Kultury Polskiej dla Polonii i Cudzoziemców

mgr Barbara Karczmarczyk

Centrum Nauczania i Certyfikacji Języków Obcych

mgr Anna Borsuk
 mgr Bożena Głos
 mgr Ewa Piwkowska-Maliszewska
 mgr Katarzyna Zalewska

Wydział Ekonomiczny

dr Mariusz Kicia
 dr Joanna Świdarska
 dr Łukasz Wiechetek

Wydział Pedagogiki i Psychologii

dr Beata Daniluk

dr Ewa Kozak-Czyżewska
dr Joanna Wierzejska

Centrum Kultury Fizycznej

dr Tomasz Bielecki

Wydział Filozofii i Socjologii

dr Dominika Polkowska

Wydział Politologii

dr Anna Moraczewska
dr Ewelina Panas

Wydział Artystyczny

dr Jarosław Janowski
dr Kamil Siczek

Wydział Zamiejscowy w Puławach

dr Wojciech Graliński

Elektorzy z grupy pracowników
niebędących nauczycielami
akademickimi

Pracownicy naukowo-techniczni, inżynierjno-techniczni i techniczni

Anna Gawryszuk-Rzysko
Hubert Pietras

Pracownicy biblioteczni oraz dokumentacji i informacji naukowej

Dariusz Chojna

Pracownicy działalności wydawniczej

Wiktor Tomasz Grudzień

Pracownicy administracji i obsługi

Andrzej Góra
Agnieszka Gryczan
Dariusz Igras
Katarzyna Kołbut
Marta Łacek
Elżbieta Majczak
Ewa Olszak
Marcin Sugier
Elżbieta Zawiślak

Elektorzy z grupy studentów
i doktorantów

Wydział Biologii i Biotechnologii

Paulina Miziak

Wydział Nauk o Ziemi i Gospodarki Przestrzennej

Piotr Burda
Anna Zatyka

Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki

Mateusz Kowalewski
Piotr Krzyżanowski

Wydział Chemii

Marta Skwierczyńska

Wydział Prawa i Administracji

Agnieszka Chwaleba
Aleksandra Cisek
Mateusz Derdak
Agata Lipińska
Artur Potocki
Adam Sarzyński
Konrad Światłowski
Daria Świdorska
Aleksandra Tabiszewska

Wydział Humanistyczny

Kinga Niepsuj
Monika Pachuta
Karolina Radomska
Paulina Rodek
Jacek Staszewski
Krystian Szpruch

Wydział Ekonomiczny

Marcin Dudziak
Magdalena Kłopotek
Agata Kołodziej
Magdalena Kondas
Natalia Ołówko
Karol Przydatek
Katarzyna Szkuat

Wydział Pedagogiki i Psychologii

Franciszek Domań
Natalia Kuzdrańska
Patrik Pawelec
Michał Sprawka
Agata Wiśniewska

Wydział Filozofii i Socjologii

Aleksandra Surma

Wydział Politologii

Karolina Reszko
Katarzyna Sawicka
Tomasz Turmowicz

Wydział Artystyczny

Joanna Wojno

Wydział Zamiejscowy w Puławach

Katarzyna Cieniuszek

Doktoranci

mgr Marcin Sanakiewicz

Wydawca: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

Adres redakcji: pl. Marii Curie-Skłodowskiej 5, p. 1305b,
20-031 Lublin, tel. 81 537 54 19

e-mail: wiadomosci@umcs.lublin.pl
www.wiadomosci.umcs.pl

Redakcja: Aneta Adamska, Agnieszka Gałczyńska, Marcin Gołębiowski, Ewa Kawałko-Marczuk (redaktor naczelny), Marta Kostrzewa (redaktor wydania)

Okładka: fot. Bartosz Proll

Druk: Petit

Nakład: 600 egz.

Projekt graficzny i skład: Studio DTP Academicon, ntp@academicon.pl,
<http://ntp.academicon.pl/>

Wydanie Wyborcze „Wiadomości Uniwersyteckich” zostało przygotowane na podstawie materiałów dostarczonych przez Kandydatów oraz przekazanych przez Dział Organizacyjno-Prawny UMCS.